

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.952/2022/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Jutasi és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Borbíró István ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (kérelmező székhelye II/ 2.) kérelmezőnek – a Dr. Krajnyák & Társa Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Krajnyák András ügyvéd) által képviselt kérelmezett neve (kérelmezett címe) kérelmezett ellen a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – védjegy törlését elrendelő – M15.../80. számú határozatának megváltoztatása tárgyában a Fővárosi Törvényszék 2022. október 6-án kelt 3.Pk.23.063/2021/14-I. számú végzése ellen a kérelmezett 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala M15.../80. sorszámú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 200.000 (Kétszázezer) forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perkoltséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmező neve (a továbbiakban: kérelmező) javára oltalom alatt áll a 2015. január 26.-i elsőbbségű, ...3 lajstromszámú „TOP 3 INGATLAN WWW.TOP3INGATLAN.HU” színes ábrás védjegy, melynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 35. áruosztályon belül: „reklámozás, kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció, irodai munkák (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” valamint a 36. osztályon belül „biztosítás, pénzügyi ügyletek, valuta ügyletek, ingatlan ügyletek (az osztálybetűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” tekintetében áll fenn.

[2] A védjegy a szóelemeket akként jeleníti meg, hogy a TOP és INGATLAN szavak nyomtatott nagybetűvel, egymás alatt, a TOP kiemelt betűnagyságban vastagított szárral,

fehér alapon fekete betűkkel jelenik meg. Mellette fekete alapon narancsszínű, 3 párhuzamos csík látható, közülük a középső fele akkora, mint a felső és alsó csíkok, alattuk pedig fekete alapon, fehér nyomtatott nagybetűkkel a WWW.TOP3INGATLAN.HU szöveg látható, jóval kisebb betűkkel.

[3] A védjegy eredeti jogosultja, a cég2., valamint a kérelmező neve kérelmező között 2018. június 25-én védjegy adásvételi szerződés jött létre, amelynek értelmében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) 2020. február 19-től kezdődően a kérelmezőt jegyezte be a fenti védjegy jogosultjaként.

[4] A grafikus és web-designer végzettséggel rendelkező kérelmezett neve kérelmezett 2019. április 23-án törlési kérelmet nyújtott be a fenti védjegy ellen a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján arra hivatkozva, hogy az az ő korábbi szerzői jogaiba ütközik. Előadta, hogy az eljárásban érintett védjegy logóját egy grafikai céggel, a cég1.-vel kötött szóbeli megbízási szerződés alapján tervezte meg. Azt azonban írásban nem tisztázták, hogy ezen szerzői joga alá eső mű milyen módon kerülhet felhasználásra, különösen nem adott engedélyt arra, hogy a logó egy védjegybejelentés tárgyát képezze.

[5] Szerzőségének igazolására egyrészt csatolta a cég1.-vel 2014. szeptember-októberében e-mail útján folytatott levelezést, amelyből véleménye szerint egyértelműen megállapítható, hogy ezen tervezői munkát – a cég2. ügyvezetője, B.T. megbízása alapján – a cég1. alkalmazottja, tanú1 közvetítette a részére. Másrészt mellékelte a Szerzői Jogi Szakértői Testület (a továbbiakban: SZJSZT) 06/21. számú szakvéleményét, amely szerint a védjegyjogtalom tárgyát képező ábrás megjelölés (a fenti logó) szerzői jogi védelem alatt áll.

[6] A kérelmező a törlés iránti kérelem elutasítását kérte. Vitatta, hogy a kérelmezett a védjegy tervezője lenne, továbbá azt is, hogy a védjegy szerzői jogi oltalom alatt áll. Arra hivatkozott, hogy a jogelődje, a cég2. képviselőjében eljáró B.T. megbízási szerződésben állt a cég1.-vel, a logó és arculati elemek ellenértékét megfizette, ebből következően a logó felhasználásának jogát is B.T. szerezte meg.

[7] A Hivatal az M15.../80. számú határozatával a kérelmezett törlés iránti kérelmének helyt adott és a támadott védjegyet keletkezésére visszaható hatállyal törölte, továbbá kötelezte a kérelmezőt, hogy fizessen meg a kérelmezett részére 862.492 forint eljárási költséget.

[8] Határozatának indokolásában elsőként az SZJSZT-től származó szakvéleményt alapul véve azt állapította meg, hogy az eljárás tárgyát képező ábrás megjelölés egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik, így szerzői műnek minősül. A kérelmezett és a cég1. között folytatott e-mail-es levelezésre, valamint a cég1. alkalmazottja, tanú1 írásbeli nyilatkozatára

tekintettel rögzítette, hogy a logóterveket a kérelmezett alkotta meg, azonban azt nem találta bizonyítottnak, hogy a kérelmező a műre felhasználási engedélyt kapott. Mindezeket figyelembe véve a kérelmezett által hivatkozott Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törlési okot alaposnak találta és a védjegy visszamenőleges hatállyal történő törlését rendelte el.

[9] A kérelmező a határozattal szemben megváltoztatás iránti kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszéknél, elsődlegesen kérve a Hivatal határozatának megváltoztatását és a törlési kérelem elutasítását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és a Hivatal új eljárásra utasítását, továbbá a kérelmezett eljárási költségeiben történő marasztalását. Eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy a Hivatal nem megfelelően tárta fel a tényállást, így nem tisztázta, hogy a cég1. és a kérelmezett között milyen tartalmú jogviszony állt fenn. A Hivatal előtti eljárásban foglalt nyilatkozatait fenntartva – nem vitatva azt, hogy a mű szerzői jogi oltalom alatt áll – továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a kérelmezett nem bizonyította, hogy a tárgyi logónak ő a szerzője, illetve azt sem, hogy ő jogosult a felhasználási engedély megadására. Meglátása szerint egyértelműen megállapítható, hogy a védjegy eredeti jogosultja, a cég2. ügyvezetője, B.T. a Kft. nevében adta a megbízást a logó megtervezésére vonatkozóan a cég1.-nek, ez utóbbi pedig a kérelmezettet bízta meg a logó elkészítésével. Így a kérelmezettnak kellett volna azt bizonyítania, hogy a cég1.-vel kötött szerződésben a felhasználási jogokról nem rendelkeztek.

[10] A kérelmezett a megváltoztatás iránti kérelem elutasítását és a kérelmező eljárási költségeiben történő marasztalását kérte. A kérelmezővel szemben állította, hogy a felhasználónak kell igazolnia azt, hogy felhasználási engedéllyel rendelkezik, azt is megjegyezve, hogy a logó jövőbeni sorsáról - különösen a kérelmező felhasználási jogait illetően - semmilyen megállapodás nem jött létre. Megerősítette ugyanakkor, hogy a mű reklám céljára szolgál, azt azonban nem tudta megmondani, hogy a felhasználói jogokról lemondott-e és ha igen, milyen megállapodás alapján, milyen ellenérték fejében.

[11] A kérelmezett a törvényszék polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 237. § (2) bekezdése szerinti anyagi pervezetését követően előadta, hogy a logó megtervezésének ellenértékét a cég1. ügyvezetőjétől, tanútól kapta meg készpénzben, a 2014. őszén közöttük létrejött munkaszerződést megelőző szóbeli megbízás szerint.

[12] Az elsőfokú bíróság ezen nyilatkozatok alapján a megváltoztatás iránti kérelmet alaposnak találta. Határozatának jogi indokolásában a Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja, a 8. § a) pontja, a 30. § (1) bekezdés c) pontja, a 33. § (1) bekezdés a) pontja, a 72. § (1) bekezdése, a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 1. § (1) bekezdése, a (2) bekezdés h) pontja, a 4. § (1) bekezdése, a 9. § (1) bekezdése, a 16. § (1) bekezdése, a 30. § (1) bekezdése, a 42. § (1) bekezdése, valamint a 45. § (1) bekezdése, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:94. § (1) bekezdése értelmében – a Hivatal határozatával egyezően – azt állapította meg, hogy a kérelmezett által törölni kívánt védjegy a Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja, illetve az SZJSZT 06/21. sorszámu

szakértői vélemény alapján szerzői műnek minősül, amely szerzői jogi oltalmat élvez. Ezt a kérelmező megváltoztatás iránti kérelmében, utóbb már nem is vitatta.

[13] A Hivatal előtti, illetve az elsőfokú eljárás során csatolt e-mailek alapján a törvényszék valónak fogadta el, hogy a logó megalkotója maga a kérelmezett, aki a megrendelést közvetlenül a cég1. alkalmazottjától, tanúltól kapta. A cég1. pedig a vele megbízási szerződésben álló cég2. nevében eljáró B.T.től kapta a megrendelést, valamint a közvetlen utasításokat arra vonatkozóan, hogy a logó milyen szóelemeket és milyen színeket tartalmazzon. Ezeket az előírásokat a cég1. továbbította a kérelmezett részére. tanú1 tanú vallomása alapján valónak fogadta el azt is, hogy a kérelmezett és a cég2. között semmiféle közvetlen kapcsolat nem állt fenn. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a TOP3 szóelemeket is tartalmazó ábrás megjelölés szerzőjének az Szjt. 94/B. § (4) bekezdése szerint a művet először nyilvánosságra hozó kérelmezettet kell tekinteni.

[14] A kérelmezett és a cég1. között fennálló jogviszonyt vizsgálva az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felek a TOP3 logó megtervezését követően, 2014 őszén létesítettek munkaviszonyt, mert a cég1. ügyvezetője, tanú2 úgy nyilatkozott, hogy a TOP3 logó sikere miatt döntött úgy, hogy a kérelmezettet a cégben grafikusként alkalmazza. Rögzítette azt is, hogy a kérelmezett a cég1. alkalmazottjától, tanúltól, és nem a megrendelőtől kapta az utasításokat, a grafikus munkájáért járó díjat is a cég1. fizette a kérelmezettnek. A törvényszék valónak fogadta el azt a tényt, hogy a kérelmezett és a cég1. között nem jött létre írásbeli szerződés, továbbá a tanúk egybehangzó nyilatkozata, valamint a cég1. gyakorlata értelmében azt is, hogy a megrendelő és a grafikus között közvetlen kapcsolat nem állt fenn. Mindezekből azt állapította meg, hogy a logó megalkotásakor a kérelmezett, illetve a cég1. között nem munkaviszony, hanem a munkaviszony sajátos elemeit (utasításadási jog, alá-fölérendeltség, valamint az a körülmény, hogy a kérelmezett kizárólag a cég1. számára végzett munkát és tőle kapta a munkájának ellenértékét) hordozó jogviszony jött létre, ezért a kérelmező és cég1. vonatkozásában az Szjt. 30. § (1) bekezdése alkalmazható.

[15] Az elsőfokú bíróság kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a kérelmezett a logót nem szabad elhatározása útján, hanem a megrendelő utasítása szerint készítette el, valamint annak is, hogy a kérelmezett és a cég1. között néhány hetes, egy-két hónapos ún. próbaidő után – munkaszerződéssel vagy egyéb irattal ugyan nem igazolt – munkaviszony jött létre, amelyet az eljárás során meghallgatott tanúk is megerősítettek. A szerzői jogok körében azt emelte ki, hogy a kérelmezett előadása szerint az általa tervezett logó felhasználására a cég1. adhatott engedélyt, egyébiránt a kérelmezett nem tett különbséget a munkaszerződéssel érintett, illetőleg az azt megelőző időszak között, ezáltal nem tekintette úgy, hogy a védjegyre vonatkozóan szerzői-, vagyoni jogosultsága állt volna fenn.

[16] Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy a kérelmezett a védjegy törlése iránti kérelmet azért nyújtotta be, mivel a védjegy használatát a tudta és engedélye nélkül, az interneten – a top3ingatlan.hu honlapon – közzétett reklám szerint mindösszesen havi 490 forint ellenében engedélyezték, amely véleménye szerint az ő szellemi alkotását degradálja.

Hangsúlyozta, hogy a szerzői jogok a kérelmezett és tanú2 között nem kerültek szóba, erre irányuló megállapodást sem kötöttek. Mindezekből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a szerzői vagyoni jogokkal, valamint a felhasználással a kérelmezett jogutódjaként a cég1. rendelkezett. Ennek megfelelően az Szjt. 30. § (1) bekezdése alapján a cég1. az, aki a szerzői joga sérelmére hivatkozva – a kénysztörlésének elrendeléséig – törlési kérelemmel élhetett volna a kérelmezettel szemben. A kérelmezett tehát nem tekinthető a Vt. 72. § (2) bekezdése szerinti korábbi akadályozó jog jogosultjának, így a törlési eljárás megindítására sem volt jogosult. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Hivatal határozatának további megállapításait már nem vizsgálta, csupán azt rögzítette, hogy a Hivatal határozatának megváltoztatására és a törlés iránti kérelem elutasítására látott alapot.

[17] A végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a Hivatal határozatának helybenhagyását indítványozta, másodlagosan az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Állította a kérelmezett a fellebbezésében, hogy a logót nem munkaviszony keretében készítette, így az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy közötté, valamint a cég1. között olyan sajátos jogviszony áll fenn, amely lényegét tekintve nem tért el a későbbi megállapodásban rögzített munkaviszonytól. Emellett a törvényszék azon megállapításával sem értett egyet, hogy az Szjt. 30. § (1) bekezdése alapján a vagyoni jogok jogosultja az azóta már kénysztörlés alá került cég1. lenne. A Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja, a 8. §-a, a 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint az Szjt. 9. § (1) bekezdése és a 30. § (1) bekezdése értelmében kiemelte, hogy a cég1. a cég2. ügyvezetője, B.T. felkérése alapján készítette el a grafikai terveket, ugyanakkor a kérelmező nem tudta megfelelően bizonyítani, hogy a jogelőd cég2. szerezte meg a vagyoni jogokat és ruházta át azokat a kérelmezőre. Kiemelte azt is, hogy 2014-ben, a logó tervezésének idején munkanélküli volt, ezért régi barátjának, a cég1. ügyvezetőjének - tanú2nak - a felkérése alapján készítette el a terveket, amely tulajdonképpen egy próbamunka volt, azonban közöttük írásos megállapodás (megbízási szerződés) nem jött létre. A logó nagy sikernek örvendett, ezért tanú2 2014. év végén munkalehetőséget biztosított neki. Hangsúlyozta, hogy a logó felhasználására vonatkozó szerzői jogi kérdésekről – megfelelő ismeret hiányában, illetve tájékozatlanságuk okán – egyáltalán nem rendelkeztek, sőt a végzésben foglaltak ellenére a munkájának ellenértékét nem a cég1.-től, hanem barátjától, tanú2 ügyvezetőtől kapta. Véleménye szerint a B.T. által a cég1.-nek küldött megrendelés nem tartalmazta azt, hogy a logó a későbbiek folyamán védjegyoltalom tárgyát képezheti. A védjegy törlése iránti kérelmet is pontosan azért nyújtotta be a Hivatalnál, mivel a logó utóéletét nyomon követve észlelte, hogy a műve nem az általa elkészített és ismert módon került felhasználásra.

[19] Az Szjt. 30. § (1) bekezdése értelmében arra hivatkozott a fellebbezés, hogy a vagyoni jogokat csak a munkáltató szerezheti meg abban az esetben, ha a mű elkészítése a szerző munkaviszonyból származó kötelezettsége. Mivel munkaviszony csak 2014. év végén jött létre közöttük, ezért az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette határozatának [46] pontjában, hogy a 2014. őszét megelőző időszakban közöttük olyan sajátos jogviszony állt volna fenn, amely lényegét tekintve nem tért el a későbbi megállapodásban rögzített munkaviszonytól. Mindezek tükrében azt emelte ki, hogy a cég2. nem szerzett jogot arra, hogy a szerzői jogi

oltalom alatt álló műre védjegybejelentést tegyen, arra nem volt – a Vt. 7. § (2) bekezdése, valamint az Szjt. 45. § (1) bekezdése szerinti – írásba foglalt meghatalmazása. Végül megjegyezte, hogy egyértelműen megállapítható, hogy ő rendelkezik az általa létrehozott mű feletti személyhez fűződő- és vagyoni jogokkal, ezért az elsőfokú bíróság állításával szemben a Vt. 72. § (2) bekezdése értelmében jogosult volt a törlési eljárás megindítására.

[20] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását és a kérelmezett perköltségben történő marasztalását kérte, a végzés helyes indokaira tekintettel. Kiemelte, hogy a kérelmezett maga sem vitatta, hogy a cég1. ügyvezetőjével, tanú2mal abban állapodtak meg, hogy logó-terveket készít a cég1. részére, annak próbájaként, hogy együtt tudnak-e dolgozni a jövőben. Így ez meglátása szerint próbaidőnek felel meg. A kérelmezett azt sem vitatta, hogy a cég1. ügyvezetőjének, tanú2nak az utasításai alapján készítette el a logó-terveket és azt az ügynökség részére adta át, nem pedig tanú2nak, mint magánszemélynek. A tervezésre vonatkozó felkérés a cég1-nek érkezett, aki közvetlenül tárgyalt a megbízóval, mint a védjegy jogosultjával. tanú2 a cég1. képviseletében utasította a kérelmezettet a munka elvégzésére, tehát közöttük alá-fölérendeltségi viszony állt fenn. Véleménye szerint a kérelmezett és a cég1. között létrejött jogviszony a kezdetektől fogva munkaviszonynak minősül, amelyet tanú1 tanúvallomásával tartott igazoltnak, aki arra vonatkozóan is vallomást tett, hogy a kérelmezett kizárólag a cég1. számára végzett munkát, munkájáért járó díjazást is a cég1-től kapta. Ezzel szemben a kérelmezett fellebbezésében nóvumként állította azt, hogy a logó tervezéséért járó ellenértéket tanú2tól, mint magánszemélytől kapta. Utalt arra, hogy a kérelmezett maga is munkaviszonyként tekintett a cég1-vel fennálló kapcsolatára, így tisztában volt azzal, hogy a logó átadását követően annak jogaival a cég1. rendelkezik, a kérelmezett saját bevallása szerint a logó felhasználási jogát a cég1. szerezte meg. Ennek megfelelően a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy kizárólag a cég1. az, aki a szerzői jogi sérelemre hivatkozva törlési kérelemmel élhet a kérelmezővel szemben. A szerzői jogokkal összefüggésben azt is kiemelte, hogy a felek a logóra nem, mint szerzői műre, hanem mint termékre tekintettek, amely átadásával, azaz megvásárlásával a megrendelő tulajdonába került és afelett a megrendelő, azaz a jogelőd cég2. teljeskörű rendelkezési jogot szerzett.

[21] A kérelmezett fellebbezése alapos.

[22] A másodfokú eljárásban nem volt vitatott, hogy a logót a kérelmezett készítette és az szerzői műnek minősül, így szerzői jogi oltalom alatt áll. Ezért az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy pontosan kit illetnek a szerzői-, illetve felhasználási jogok, ebből kifolyólag ki az, aki a védjegy törlése iránti kérelem benyújtására jogosult.

[23] Az Szjt. 30. § (1) bekezdése alapján eltérő megállapodás hiányában a mű átadásával a vagyoni jogokat a szerző jogutódjaként a munkáltató szerzi meg, ha a mű elkészítése a szerző munkaviszonyból folyó kötelessége. Az ilyen művel kapcsolatos jognyilatkozatokat a (6) bekezdés szerint írásba kell foglalni. Azaz: a munkaviszonyban, az abból folyó kötelességgént alkotott mű esetében a mű átadásával a munkáltató szerez felhasználási jogot, ettől eltérő esetben az Szjt. 16. § (1) bekezdésében foglalt felhasználási szerződést kell kötni,

és a felhasználó az abban foglaltak szerint jogosult a mű felhasználására. A felhasználási szerződést az Szjt. 45. § (1) bekezdése értelmében szintén írásba kell foglalni.

[24] A Kúria legutóbbi iránymutatása szerint annak vizsgálatakor, hogy a szerző által létrehozott mű munkaviszony keretében készült-e, így munkaköri kötelezettsége volt-e, az Szjt. fent hivatkozott rendelkezéseit figyelembe véve abból kell kiindulni, hogy mi volt a felek között létrejött jogviszony tartalma, ugyanis ez mutatja meg azt, hogy a szerző köteles volt-e és ha igen, milyen célra és milyen művet alkotni. A munkaköri kötelezettséget tehát a munkaszerződésből, illetve a szerző munkakörén belül kapott szolgálati utasításából lehet megállapítani. A munkaviszonyban álló szerző munkakörének írásban történő rögzítése a munkáltató feladata, ennek elmaradása ugyanis adott esetben a munkavállaló számára kedvezőbb döntést eredményezhet (Kúria Pfv.IV.20.723/2020/4.).

[25] Az elsőfokú bíróság határozatában – írásbeli szerződés, illetve egyéb okirat hiányában – tanú1 és tanú2 tanúvallomásai alapján jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmezett és a cég1. között a 2014. őszén megkötött munkaszerződést néhány hetes, egy-két hónapos próbaidő előzte meg, amely alatt a kérelmezett elkészítette a szóban forgó logót, s ezen időszakban a kérelmezett és a cég1. között a munkaviszony elemeit (utasításadási jog, alá-fölé rendeltség, munkavégzés jellege, díjazás) hordozó jogviszony jött létre. Az elsőfokú bíróság ezen okfejtésével azonban az ítéltábla nem értett egyet.

[26] Azt, hogy a felek között létrejött jogviszony munkaviszonynak vagy egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonynak (megbízásnak vagy vállalkozásnak) minősül-e, a munkajogi szabályok alapján kell megítélni. E körben az ún. elsődleges (tevékenység jellege, munkaköri feladatmeghatározás, személyes munkavégzési kötelezettség, foglalkoztatási és rendelkezésre állási kötelezettség, alá-fölérendeltség), illetve másodlagos ismertető jegyeket (irányítási, utasításadási, illetve ellenőrzési jog terjedelme, a munkavégzés időtartamának, a munkaidő beosztásnak, a munkavégzés helyének meghatározása, az elvégzett munka díjazása, írásbeliség, a munkáltató munkaeszközeinek, erőforrásainak, nyersanyagainak felhasználása, a munkavégzés feltételeinek biztosítása) kell figyelembe venni.

[27] A felterjesztett iratokból kitűnően a logó megtervezésének időszakában a kérelmezett és a cég1. között – általuk sem vitatottan – írásbeli munkaszerződés vagy egyéb írásbeli megállapodás nem jött létre, a kérelmezett tanú2mal kötött szóbeli megbízása alapján tervezte meg a kérelmező jogelődje, a cég2. felkérésére a szóban forgó logót és az ezért járó ellenértéket a cég1-től kapta meg készpénzben. Az alapul fekvő jogviszony tehát nem munkaviszony, azon oknál fogva sem, hogy a próbaidő kikötésére a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 45. § (5) bekezdése szerint a munkaszerződésnek kell kiterjednie, a próbaidő nem a munkaszerződés megkötését megelőző valamely „előszerződés” vagy a munkaszerződés létrejöttének, illetve hatályba lépésének feltétele. Miután nem nyert bizonyítást, hogy a kérelmezett a logó tervezését munkaviszony keretében készítette, így az nem tartozott a munkaköri kötelességébe sem. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes ítéleti ténymegállapításait sem a kérelmezett nyilatkozata, sem a tanúvallomások nem támasztották alá megfelelően. A logó szerzője tehát nem vitásan a kérelmezett volt, annak vagyoni jogai a

fentiek értelmében nem szálltak sem a cég1-re, sem a kérelmező jogelődjére a cég2-re, így a kérelmezett volt jogosult a logó felhasználását engedélyezni.

[28] Az Szjt. 16. § (1) bekezdése és 45. § (1) bekezdése értelmében a szerző kizárólagos joga a felhasználás engedélyezése, amely csak írásbeli felhasználási szerződéssel szerezhető. A kérelmezett, mint a mű szerzője ilyen, az Szjt. 45. § (1) bekezdésében meghatározott alaki feltételnek megfelelő, az Szjt. 42. §-a szerinti felhasználási szerződést nem kötött sem a kérelmező jogelődjével, a cég2-vel, sem a kérelmezővel, továbbá az Szjt. 16. § (4) bekezdése értelmében a kérelmezettnek járó felhasználási díj sem került megfizetésre, ezért a logó (megjelölés) lajstromozása a Hivatal határozatában foglaltak szerint sérti a kérelmezett szerzői jogait. Ebből következően a kérelmezett alappal kérte a Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján a védjegy törlését.

[29] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Vt. 79. §-a és 93. §-a alapján alkalmazandó Pp. 389. §-a és 383. § (2) bekezdésének második fordulata szerint az elsőfokú bíróság határozatát egészében megváltoztatta és a Hivatal határozatát helybenhagyta.

[30] A kérelmezett fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Vt. 79. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése, a 82. § (1) bekezdése, illetve a 83. § (1) bekezdése értelmében a kérelmező köteles a kérelmezett perköltségét megtéríteni. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú eljárásra felszámított 464.782 forint összegű ügyvédi munkadíj eltűzött, az ügyvédi óradíj összege nem vitatható, azonban a másodfokú eljárásban előterjesztett fellebbezésre (9 oldal terjedelmű), annak benyújtására, valamint az irattanulmányozásra tekintettel a jogi képviselő legfeljebb 4 munkaóra felszámítására jogosult, ezért az ítéltábla a kérelmezett másodfokú perköltségét az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint – mérlegeléssel – a rendelkező részben foglaltak szerint állapította meg.

Budapest, 2023. február 7.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
s.k.

előadó bíró

Levek Istvánné dr.
bíró